

השבת של רבי נחמן מברסלב

לכבוד הרשב"י

[מתוך הקדמת הספר קיצור לקוטי מוהר"ן]

רבי שמעון בן יוחאי. הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל על ידו. כמובא בדברי רבותינו, זכרונם לברכה (שבת קלח:). כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו:

עתידיה תורה שתשתכח מישראל.

ואמר רבי שמעון בן יוחאי שלא תשתכח. שנאמר:

כי לא תשכח מפני זרעו.

וכמבואר בזוהר (נשא קכ"ד):

בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקון

בה מן גלותא (על ידי החיבור הזה, שהוא הספר הזהר, יצאו מן הגלות).

ועתה בוא וראה והבן, נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. כי על כן סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק **כי לא תשכח מפני זרעו**. כי באמת בזה הפסוק בעצמו, מרומז ונסתר סוד הזה. שעל ידי זרעו של יוחאי. שהוא רבי שמעון בן יוחאי. על ידו לא תשתכח התורה מישראל. כי סופי תבות של זה הפסוק **כי לא תשכח מפני זרעו** הם אותיות **יוחאי** וזה שמרומז ומגולה הפסוק: **כי לא תשכח מפני זרעו**, מפני זרעו דייקא היינו מפני זרעו של זה בעצמו שהוא מרומז ונסתר בזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי.

כי על ידי זרעו של יוחאי שמרומז בזה הפסוק בסופי תבות כנ"ל, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה. כי בזהר דא יפקון מן גלותא כנ"ל.

ודע שסוד רבי שמעון בעצמו. הוא מרומז בפסוק אחר. כי דע כי התנא הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד').

עיר וקדיש מן שמיא נחית - ראשי תבות שמעון וכו'.

תפילה

לקוטי תפילות, מ"ז סינון תפילות

רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן שמיא נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקירא, אתם הבטחתם לישראל שלא תשתכח התורה מישראל על ידכם, כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפילו בתוקף ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא תשכח התורה מפני זרעו, כמו שכתוב: **ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפני זרעו.**

והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארך עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד **כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב**, כי נשארנו כתינונים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו והנה בתוקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלהי האר"י זכר

מכתב

מספר אבי הנחל ב' מכתב קי"ב

העיקר והיסוד שהכל תלוי בו, לבלי ליפול בדעתו לעולם, אף אם יעבור עליו מה. כשאדם רוצה להתקרב לה' יתברך ולשוב בתשובה, צריך שיעברו עליו אלפים ורבבות ירידות בלי שיעור, וצריך שיהיה גבור חזק, לחזק לבבו בכל פעם לבלי להניח את מקומו משום ירידה שבעולם, יהיה איך שיהיה, וזהו העיקר והיסוד שהכל תלוי בו, לבלי ליפול בדעתו לעולם, ולחזק את עצמו תמיד, אף אם הוא כמו שהוא.

להאמין באמונה שלימה שאין שום ירידה בעולם **כי בכל מקום יכולים למצוא את ה' יתברך**, ואפילו כשנופל לשאול תחתיות ומתחתיו (רחמנא לצלן), אף על פי כן צריך לחזק את עצמו תמיד, ולבלי לייאש את עצמו לעולם, **כי גם שם ה' יתברך נמצא, בחינת ואציעה שאול הנך.**

התחזקות

אוצר היראה מהדורא בתרא, כ"ז

כשהאדם עולה מדרגא לדרגא בעבודת השם, זה בחינת **בריאה חדשה**, כי נעשה בריה חדשה ממש, בבחינת **אני היום ילדתיך**, הנאמר על האדם כשנעשה בר מצוה, דהיינו בן י"ג שנה, שנתחייב במצוות, כמבואר בזוהר הקדוש.

וכמו כן הוא בכל עת שהאדם מקדש ומטהר עצמו, ומקבל על עצמו עול עבודת השם ביותר, שאז נאמר עליו **אני היום ילדתיך**, כי נעשה בריאה חדשה ממש.

ועל כן קודם שזוכה לזה, לעלות מדרגא לדרגא, שיהיה נעשה בריה חדשה, קודם לזה, צריך שיהיה ירידה, שהוא תכלית העליה, כי הירידה הוא מבחינת הצמצום של החלל הפנוי, שהיה צריך להיות קודם הבריאה כידוע. וזה גם בחינת מאמר רבותינו ז"ל: **צדיקים תחלתן יסורין וסופן שלוה**, כי היסורים באים מהצמצום שקודם לבריאה.

וזה בחינת כל המניעות ועכובים שיש להאדם קודם שזוכה לעשות איזה מצוה ודבר שבקדשה, כי בכל דבר שבקדשה בוראים עולמות כידוע, ועל כן צריך שיהיה הצמצום קודם, וזה בחינת המניעות הקודמין להדבר שבקדשה.

בהר

אוצר היראה ידאה ועבודה, ד'

כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם ..

מה שאצל רוב בני אדם, אכילה ושתייה ושאר תאוות הגוף אין נקרא עבודה כלל, ומצוות ומעשים טובים נקרא אצלם עבודה ויגיעה, זה בחינת חלוף, שנתחלף בן המלך בבן העבד, כמו כן נתחלף אצלם, שרצון הנשמה שהיא בת מלך באמת, זה נקרא אצלם עבודה, ורצון הגוף, שהוא בחינת עבד, זה דייקא אין נקרא אצלם עבודת כלל, כאילו היה חס ושלום הגוף מלך על הנשמה.

ובאמת הדבר בהפוך ממש, כי הנשמה היא המלך באמת, והגוף הוא העבד; וכמו שהעבד מחיב לעבוד את רבו ולעשות רצונו, כמו כן הגוף מחיב לעבוד את הנשמה ולבטל רצונו מפני רצונה.

אך כל זמן שיש להגוף איזה ריח, עדיין, מתאוות הגוף, רק שמשבר תאוותו בשביל רצון הנשמה, שהוא רצון השם יתברך, ועובד אותו יתברך תמיד - אף על פי שגם זה טוב מאד, אשרי לו, כי גם על ידי זה נתבטל העבדות דסטרא אחרא, שהוא בחינת ז'המת הנחש, וזוכה לחרות, בחינת: **כל המקבל עליו עול תורה וכו'**, ואין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה; אך אף על פי כן עבודתו עדיין בבחינת עבד דקדשה, מאחר שעבודת השם נחשב לו לעבודה ויגיעה, ורצון הגוף אינו נוטה לזה, רק שמבטל רצונו מפניו יתברך, על כן הוא עדיין בבחינת עבד דקדשה.

אך עיקר השלמות לבטל הגוף כל כך לגבי הנשמה, עד שיתהפך לטבע הנשמה ממש, היינו שלא יהיה לו שום תאוה אחרת ולא שום רצון אחר, רק מה שהנשמה רוצה, היינו לעשות רצון הבורא יתברך, שזה בחינת: **ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך**, בשני יצריך, שגם הגוף אוהב את השם ועושה רצונו מאהבה.

ואזי כשזוכה לזה, אזי נקרא בן להשם יתברך, בחינת **בני אתה** וכו', שזה עיקר השלמות.

חצות

אוצר היראה חצות ב', י"א

צריכין לקום בחצות לילה ולקונן על חרבן בית המקדש, שהוא בחינת חרבן הדעת והמוחין, שהם מחצות פרוסות בפני תאוות ניאוף; וכשפגם הדעת, אזי צריך להתפלל תפילה בבחינת **דין**, וזה בחינת הקינות שאנו מקוננין בדרך וכוח ותערומות כביכול, כמו שכתוב: **איה קנאתך וגבורותיך, למה תתענו ה' מדריכך** וכיוצא, ועל ידי זה ממשיכין אחר כך בחינת רוח **נבואה**, שזה בחינת התורה שאנו עוסקין אחר חצות.

ועל ידי זה נתברר המדמה וזוכין לאמונה שלימה, ולשיר שייתער לעתיד, שהוא בחינת **חוט של חסד**.

עלוניים : 050-948183 (מאיר)
 ספרים : 051-962225 (מיכאל)
 שידוכים לבנות : 02-5829086
 מכתבים : ת.ד. 13271 ירושלים 91131
 תרומות : חשבון דואר 7-2255-89

צדיק לברכה, ועמד בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך, והכל חפצים ליראה את שמך בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה כזאת מימי קדם

הקיצוני ועודי עמד, באתי עד קץ כל הדורות ועודי עמד עדיין אנו אחוזים בך, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש אבל אף על פי כן, גם גודל רחוקנו ממך בעתים הללו הוא גם כן בלי שיעור, **כי טבענו ביון מצולה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושבלת שטפתנו** וראה את עמך ישראל מרודים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גודל התגרות הבעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד. והנה אנכי בעניי מי אנכי לספר צרות ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה; אך באתי לספר ולצועק עלי ועל נפשי, על עוצם רחוקי מהשם יתברך, ועוצם פגמי ועוונותי הרבים ופשעי העצומים, **ועל אלה אני בוכה עיני עיני יורדה מים**, כי איני יודע שום דרך איך להחזיר לי הכח הקדושה, ואיך לזכות לתשובה שלימה, ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגונות, ואיך ובמה אזכה לתקן קלקולים ופגמים כאלה **לא ידעתי נפשי, אנה אני בא**, אנה אולך את חרפתי העצומה, אנה אברח, אנה אטמן מפני בשתי וכלמתי, ואמר להרים כסוני ולגבעות נפלו עלי, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, **על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי**, אולי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור להי להושיע גמי אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצלה לפני, כמו שכתוב: **הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ומי יאמר לך מה תעשה**.

● על כן באתי כעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומעונה, מבולבל ומטורף עני וכואב, לצעוק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם:

● רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמוע נפלאות נוראות גדולתכם איך מרומז בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם אריה ממנו, שהוא לא תשכח מפני זרעו הוא סופי תבות **יוחאי**, ושמכם הקדוש בעצמו מרומז בפסוק **עיר וקדיש מ'ן ש'מיא ניחית** אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדולת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיך משה רבינו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקודם; על כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המריתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורבותות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכוונות בכל יום ובכל עת, להתקרב להשם יתברך, ואני בעוצם קשיות עורפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטייתי אוזני ולבי לכל זה, חוסו עלי ואל תשיתו לב לכל זה, ואל יחר אפכם בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לבל אהיה נדחה מהשם יתברך ומכם חלילה. כי עדיין **אין מעצור לה' להושיע** גם בעת הזאת כי אין לי שום כח עתה אלא

בחפזון, באמצע התפלה, קודם אשרי ובא לציון, ואיני יודע כלל מה לכתוב לך, והנה בודאי כבר שמעת שמאור עינינו הנחמד רבי אברהם בער בן אדל שיחיה, נחלש זה יותר משבוע, וברוך השם היה לו שנוי לטובה; ה' יסעדנו, שישוב לאיתנו בשלמות מהרה.

● ומאליך תבין גודל הצער שהיה לנו, על כן לא יכלתי לחקור אחר עובר ושב בשבוע העבר לכתוב לך מאומה: הנעקרעטין מנעמרוב סלקו שמונה, ונשאר חייל אחד, השם יתברך ירחם על עמו מהרה, מר ומרור ואח ואבוי לדבר ולכתוב מזה.

● המקום ירחם על פלטת עמו ישראל, ויתן בלב כל אחד שיסתכל על עצמו היטב, מה נעשה בעולם צרות צרורות תכופות, ועדיין הוא מרקד בינו, לא יתננו השב רוחנו ליישב דעתנו לחשוב על סופנו ואחריתנו, מה נאמר מה נדבר מה נאמר מה נדבר, אך חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך, אין לנו אל מי לברוח, כי אם אל התורה ואל התפילה על פי דרכי אמת וישר, אשר שאבנו **ממעני הישועה**, וגם עתה אנו צריכין לנחם עצמנו ולשמח נפשנו בגודל נפלאות הישועות, אשר הפליא חסדו עמנו בעל הרחמים, **להקדים לנו רפואות כאלה**, קודם למכות האלה, **לולי ה' שהיה לנו** כמעט כמעט אבדה תקותנו חלילה, על כן **עלינו לשבח לאדון הכל** וכי בכל יום ובכל עת, ולשמח נפשנו בזה, עד שנזכה על ידי זה דיקא לפרש שיחתנו לפני יתברך, כבן המתחטא לפני אביו, כי כבר קרבנו ברחמינו כבנים חביבים ויקרים, והראה לנו אוצרי אוצרות טובים ויקרים כאלה, סגלות נפלאות וחמודות ונוראות כאלה.

● ותקבל אגרת הרצוף פה, מידידינו רבי אייזיק מלאדיזין, למען תראה עוצם תשוקת אנשינו אל האמת, לבוא לארץ ישראל וכי, וכבר השבתי לו תשובה נאה על זה, אם ירצה השם אם תהיה בלאדיזין תבקשו שיראה לך מכתבי, ותצניע האגרת הזו, כי קויתי להי שמכתבינו יהיו יקרים בימים הבאים בעזרת השם יתברך, **כי כולם סובבים על מרכז נקודת האמת לאמתו להשתוקק ולכסוף לה' ולתורתו ולצדיקים האמתיים ולדרכיהם הקדושים**, אשרינו שזכינו לזה, יהי כן ה' עמנו שנזכה לגמור ולהוציא מחשבתנו הטובה אל הפועל מהרה, **למען לא נבוש וכי לעולם ועד**.

דברי אביך המצפה לישועה.

אוצר היראה כ"ח

שמחה

● על ידי שמשמח את עצמו בשמחת ישראל, **על שזכה להיות מזרע ישראל**, על ידי זה נתגלה ההתפארות והגוונין והחן של ישראל, שזהו עיקר גדלת הבורא יתברך, ועל ידי זה נכנעין המניעות הבאין מכוח המדמה (הלכות חוקות העמים, הלכה ב' אות ד).

שיחות הר"ן

● מסגל יותר לבנים, להיות רחוק מהם, לבלי להיות דבוק בהם, לשעשע בהם בכל פעם, רק לבלי להסתכל עליהם כלל.

מתוך שיחות הר"ן שיחה ע"ט

סיפור

● מה, שכשאדם מתחיל לכונוס בעבודת השם ולהתקרב לצדיק האמת, באים עליו הרעיונים ובלבולים גדולים, זה כמו למשל כלי מים שמתחילה נראה כאילו המים צלולים, ואחר כך כששופתיך ומעמידין המים אצל האש ומתחיל להתבשל, אזי מתבלבל המים ומעלה הרתיחה כל הפסולת שהיה במים, ועולה כל הפסולת למעלה, וצריך שיעמוד אחד להסיר חלאת ופסולת המים בכל פעם, ומתחילה נדמה כאילו המים צלולים לגמרי; ואחר כך נראה הפסולת שבמים העולה בכל פעם למעלה, ואזי כשמסירין בכל פעם חלאת ופסולת המים אזי, אחר כך, נשארין המים צלולים וזכים באמת כראוי.

● כמו כן ממש קודם שמתחיל האדם לכונוס בעבודת ה', אזי הטוב והרע מערבין בו, ומחמת שהם מערבים מאד, אין נראה הפסולת והרע שבו כלל, כי הם מערבים יחד לגמרי, הרע עם הטוב; אך אחר כך, כשמתחיל לכונוס בעבודת השם ומתקרב לצדיק האמת, אזי מתחיל להזדכך ולהתברר, ואזי עולה הפסולת והרע בכל פעם למעלה, כמשל הנזכר לעיל, וצריך שיעמוד אחד שיסיר ממנו חלאתו ופסולתו, בכל פעם; ואזי ישאר אחר כך זך וצלול לגמרי, באמת כראוי.

● היה אפשר להוציא הפסולת והרפש מיד מהאנשים שהיו בגשמיות מתחילה ונתקרבו להשם יתברך אך מה יהיה, אם יהיה מוציא הרפש יוציא הרפש עם המוח מאחר שמערב הכל יחד, על כן ההכרח להיות מתון עד שיזדכך מעט מעט.

עלים לתרופה

● ברוך השם יום א' קדושים. **שלום לאהובי בני הותיק מורנו הרב יצחק שיחיה**.

● מכתבך קבלתי בשבוע העבר, וכעת אני מתיירא פן יקדים מוסר כתב זה ידידי רבי חיים ויסע מיד, על כן אני כותב